

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 2 päivänä kesäkuuta 2010

N:o 452—456

SISÄLLYS

N:o		Sivu
452	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:n muuttamisesta	1681
453	Valtioneuvoston asetus maatalousyrittäjien opintorahan määrästä vuonna 2010 annetun valtioneuvoston asetuksen 1 §:n muuttamisesta	1683
454	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2010 maksettavien kansallisten kasvintuotannon tukien ja kotieläintukien valvonnasta	1684
455	Valtioneuvoston asetus maaseudun hanketoiminnan tukemisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	1692
456	Maa- ja metsätalousministeriön asetus tuettavaa rakentamista koskevista paloteknisistä vaatimuksista	1701

N:o 452

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2009 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2009 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (41/2009) 13 §:n 1 ja 4 momentti, sellaisena kuin ne ovat asetuksessa 321/2009, seuraavasti:

13 §	Tukialue	senttiä/litra
<i>Maidon tuotantotuki</i>	C1	8,1
	C2	8,7
	C2 pohjoinen ja saaristo	10,0
	C3—P1	13,0
	C3—P2	14,7
	C3—P3, P4	17,4
Maidon tuotantotukea voidaan maksaa hakijalta vuonna 2009 markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään seuraavasti:	C4—P4	22,2
	C4—P5	31,4

— — — — —
Maidon tuotantotukea voidaan maksaa 1 päivän huhtikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2009 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään viitemäärään saakka. Jos hakijalla on hallinnassaan viitemäärä ja tukikelpoinen tuotanto on suurempi kuin viitemäärä, tuki voidaan maksaa viitemäärän ylittävältä

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

osalta enintään 80 prosentille tuotannosta. Tuotantomäärän suhdetta viitemäärään tarkasteltaessa markkinajärjestelyasetuksen 70 ja 80 artiklassa tarkoitettua rasvakorjausta ei oteta huomioon.

— — — — —
Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä kesäkuuta 2010.

Vanhempi hallitussihteeri Juha Vanhatalo

N:o 453

Valtioneuvoston asetus

maatalousyrittäjien opintorahan määrästä vuonna 2010 annetun valtioneuvoston asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan maatalousyrittäjien opintorahan määrästä vuonna 2010 annetun valtioneuvoston asetuksen (44/2010) 1 § seuraavasti:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan vuonna 2010 maksaa maata-

lousyrittäjien opintorahaa enintään 0,8 miljoonaa euroa siten kuin maatalousyrittäjien opintorahasta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (247/2010) säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä kesäkuuta 2010.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Vanhatalo

N:o 454

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2010 maksettavien kansallisten kasvintuotannon tukien ja kotieläintukien valvonnasta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/1992) 13 §:n 1 momentin nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään seuraavissa valtioneuvoston asetuksissa säädettyjen maa- ja puutarhatalouden kansallisten kasvintuotannon tukien ja kotieläintukien valvonnasta:

1) vuodelta 2010 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (37/2010), jäljempänä *Etelä-Suomen kansallinen tukiasetus*;

2) vuodelta 2010 maksettavasta pohjoisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (38/2010), jäljempänä *pohjoinen tukiasetus*;

3) vuodelta 2010 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta annettu valtioneuvoston asetus (39/2010);

4) vuodelta 2010 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta annettu valtioneuvoston asetus (40/2010);

5) vuodelta 2010 maksettavasta perunantuotannon kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (41/2010), jäljempänä *perunantuotannon kansallinen tukiasetus*;

6) vuodelta 2010 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (109/2010);

7) vuodelta 2010 maksettavasta sokerijuurikkaan kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (42/2010);

8) vuodelta 2010 maksettavasta nurmi- ja viljakasvien siementuotannon kansallisesta tuesta annettu valtioneuvoston asetus (265/2010).

Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta puutarhataloudelle maksettaviin Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen 5 luvun ja pohjoisen tukiasetuksen 5 luvun mukaisiin tukiin.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *neuvoston tilatukiasetuksella* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 73/2009;

2) *soveltamisasetuksella* neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän

osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta annettua komission asetusta (EY) N:o 1122/2009;

3) *tunnistusasetuksella* nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1760/2000;

4) *rekisteröintiasetuksella* nautaeläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annettua maa- ja metsätalousministeriön asetusta (1391/2006);

5) *kansallisten tukien hallintoasetuksella* vuoden 2010 maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta annettua maa- ja metsätalousministeriön asetusta (263/2010);

6) *sika ja siipikarja -asetuksella* sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irrotetusta tuesta ja rakennemuutoskorvauksesta annettua valtioneuvoston asetusta (759/2008);

7) *lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmäasetuksella* lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 21/2004;

8) *lammas- ja vuohieläinten rekisteröintiasetuksella* lammas- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annettua maa- ja metsätalousministeriön asetusta (469/2005);

9) *nautarekisterillä* tunnistusasetuksen sekä rekisteröintiasetuksen mukaista nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää;

10) *nautaeläinluettelolla* nautarekisteristä tulostettavaa hallinnollista asiakirjaa, jota tarkoitetaan tunnistusasetuksen 7 artiklassa ja rekisteröintiasetuksessa;

11) *hoidetulla viljelemättömällä pellolla* tuotantoon käyttämättömiä peltoja, jotka voivat olla luonnonhoitopeltoja tai kesantopeltoja;

12) *luonnonhoitopellolla* hoidettuja viljelemättömiä peltoja, jotka ovat monivuotisia

nurmipeltoja tai riista-, maisema- taikka niitykasveilla kylvettyjä monimuotoisuuspeltoja, jotka on tukihakemuksella ilmoitettu Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman mukaisiksi luonnonhoitopelloiksi;

13) *kesantopellolla* hoidettuja viljelemättömiä peltoja, jotka ovat viher-, sänki- tai avokesantoa;

14) *peruslohkolla* hakijan viljelemää ja hänen hallinnassaan olevaa maantieteellisesti yhtenäistä soveltamisasetuksen 2 artiklan 26 kohdan mukaista viitelohkoa;

15) *kasvulohkolla* yhteen peruslohkoon kuuluvaa yhtenäistä aluetta, jolla viljellään yhtä kasvilajia tiettyä tarkoitusta varten, jota pidetään hoidettuna viljelemättömänä peltona taikka jota käytetään muihin tarkoituksiin;

16) *eläinryhmällä* emolehmiä, vähintään kahdeksan kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä emolehmähiehoja, lypsylehmiä, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä hiehoja, yli kahden vuoden ikäisiä hiehoja, vähintään kuuden kuukauden ja enintään kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, yli kahden vuoden ikäisiä sonneja ja härkiä, teurastettuja hiehoja, teurastettuja sonneja ja härkiä, vähintään vuoden ikäisiä uuhia, alle vuoden ikäisiä karitsoineita uuhia, vähintään vuoden ikäisiä kuttuja, alle vuoden ikäisiä poikineita kuttuja, siitostammoja mukaan lukien ponitimmat, vähintään vuoden ikäisiä suomenhevosiä tai muita vähintään vuoden ja enintään kolmen vuoden ikäisiä hevosia ja poneja.

2 Luku

Valvonta

3 §

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

Tuen myöntämisen edellytysten täyttyminen on tarkastettava noudattaen soveltuvin osin mitä neuvoston tilatukiasetuksen 20 artiklassa ja soveltamisasetuksen 28 artiklassa säädetään.

4 §

Paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärä

Kansallisia kasvintuotannon tukia hakeneista maataloista vähintään viisi prosenttia on tarkastettava paikalla tehtävin tarkastuksin.

Kansallista tukea naudoista hakeneista tiloista on valvottava vähintään viisi prosenttia. Kotieläintukien osalta on valvottava vähintään kymmenen prosenttia tiloista, jotka ovat hakeneet kansallista tukea:

- 1) hevosista;
- 2) uuhista; tai
- 3) kutuista.

Tuotannosta irrotettua sika- ja siipikarjalouden tukea hakeneista tiloista on valvottava vähintään kymmenen prosenttia. Rakennemuutoskorvausta hakeneista hakijoista on valvottava vähintään viisi prosenttia.

5 §

Paikalla tehtävä tarkastus

Tilat paikalla tehtäviin tarkastuksiin valitaan Maaseutuvirastossa keskitetysti tehtävillä otannoilla sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tekemien otantojen perusteella. Otannat tehdään soveltamisasetuksen 31 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

Paikalla tehtävän tarkastuksen suorittaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Valvojalla on oltava Maaseutuviraston tai maaja metsätalousministeriön antama valtuutuksen sisältävä valvontapassi tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen antama tarkastusoikeuden osoittava asiakirja. Valvontapassi tai asiakirja on pyydettyessä esitettävä tuen hakijalle tai tämän edustajalle ennen tarkastuksen aloittamista.

6 §

Paikalla tehtävän tarkastuksen osa-alueet

Edellä 5 §:n mukaisesti tarkastukseen valitut maatilat on tarkastettava pinta-alaperusteisten tukien osalta noudattaen soveltuvin osin mitä soveltamisasetuksen 33 artiklassa

säädetään ja kotieläintukien osalta mitä 42 artiklassa säädetään.

Mehiläisyhteiskuntien tarkastus voidaan rajoittaa otokseen, jonka suuruus on vähintään puolet niistä mehiläisyhteiskunnista, joista tukea on haettu.

7 §

Valvonnan laajentaminen

Jos paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan kasvulohkolla tukiehdon laiminlyönti, ehdon noudattamista on valvottava tilan kaikilla niillä kasvulohkoilla, joita kyseinen ehto koskee.

Jos otoksen perusteella tehdyn valvonnan perusteella tulisi sovellettavaksi vuodelta 2010 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n 2—4 kohdan mukainen seuraamus, valvonta on laajennettava koskemaan kaikkia tuen hakijan mehiläisyhteiskuntia.

8 §

Lohkojen pinta-alan mittaus

Perus- ja kasvulohkojen pinta-alan mittauksessa noudatetaan mitä Euroopan yhteisön kokonaan ja osittain rahoittamien pinta-alaperusteisten tukien valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (591/2007), jäljempänä *pinta-alaperusteisten tukien valvontasetus*, 10—12 §:ssä säädetään.

9 §

Valvonnassa käytettävät kartat

Valvonnassa on käytettävä pinta-alaperusteisten tukien valvontasetuksen 9 §:ssä tarkoitettuja karttoja.

10 §

Valvontapöytäkirja

Kasvintuotannon tukien tarkastuksessa ja pinta-alojen mittauksessa on laadittava pinta-

alaperusteisten tukien valvonta-asetuksen 8 §:ssä ja kotieläintukien tarkastuksessa Euroopan unionin kokonaan rahoittamien eläintukien valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (592/2007), jäljempänä *eläintukien valvonta-asetus*, 7 §:ssä tarkoitettu valvontapöytäkirja.

3 luku

Kasvintuotannon tukien tarkastaminen

11 §

Lohkorajat

Lohkorajojen tarkastamisessa noudatetaan mitä pinta-alaperusteisten tukien valvonta-asetuksen 3 luvussa säädetään.

12 §

Paikkakunnan tuotanto-olosuhteet huomioon ottava tuotantotapa

Valvonnassa on tarkastettava, että tilalla on noudatettu kansallisten tukien hallintoasetuksen 8—9 §:ssä säädettyä paikkakunnan tuotanto-olosuhteet huomioon ottavaa tuotantotapaa.

13 §

Pohjoisten kasvintuotannon tukien ympäristöehdot

Valvonnassa on tarkastettava, että tilalla on noudatettu pohjoisen tukiasetuksen 9 §:ssä säädettyjä ympäristöehtoja.

14 §

Perunantuotannon kansallinen tuki

Valvonnassa on tarkastettava, että tilalla on noudatettu perunantuotannon kansallisessa tukiasetuksessa säädettyjä ehtoja.

4 luku

Kotieläintukien tarkastaminen

15 §

Eläinten tukikelpoisuusedellytykset

Valvonnassa on tarkastettava eläintuen myöntämisen edellytysten täytyminen.

Kansallisten kotieläintukien valvonnassa on eläimistä pidetyn kirjanpidon avulla tarkastettava, että tilalla on ollut tuenmääräytymispäivänä tai -ajanjaksona hakemuksella ilmoitettu eläinmäärä ja että eläimet ovat tukikelpoisia.

16 §

Osto- ja myyntitositteet sekä muut asiakirjat

Osto- ja myyntitositteiden sekä muiden asiakirjojen valvonnassa noudatetaan mitä eläintukien valvonta-asetuksen 12 §:ssä säädetään.

17 §

Naudat

Valvonnassa on noudatettava mitä nautojen korvamerkkeihin, rekisteröintiin, nautaeläinluetteloon, ikään, sukupuoleen, rotuun ja poikimiseen liittyvien tuen ehtojen tarkastamisesta eläintukien valvonta-asetuksen 3 luvussa säädetään.

18 §

Eläimistä ja kutun maidontuotannosta pidettävä kirjanpito

Valvonnassa on tarkastettava, että tilalla on pidetty eläimistä ja kutun maidontuotannosta kansallisten tukien hallintoasetuksen 5 luvun mukaista kirjaa.

Valvonnassa tarkastetaan kirjanpitoon merkittyjen tietojen paikkansapitävyys vertaamalla kirjanpitoa tilalla oleviin osto- ja myyntitositteisiin sekä muihin tuen myöntämisen perusteena oleviin asiakirjoihin.

19 §

Eläintenpitäjäksi rekisteröityminen sekä uuhien ja kuttujen merkitseminen

Valvonnassa on tarkastettava, että tila on rekisteröitynyt eläintenpitäjäksi uuhien osalta lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmäasetuksen ja lammas- ja vuohieläinten rekisteröintiasetuksen 2 luvun mukaisesti sekä sikatalouden osalta sikojen merkitsemisestä ja rekisteröinnistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1296/2001) mukaisesti. Valvonnassa on tarkastettava, että hakija on harjoittamansa kanatalouden osalta tarvittaessa rekisteröitynyt eläintenpitäjäksi eläinsuojelulain (247/1996) 26 a §:ssä tarkoitettuun kanalarekisteriin. Jos valvonnassa havaitaan puutteita rekisteröinnissä, ei tukea makseta ennen kuin tila on rekisteröitynyt eläintenpitäjäksi tukiehtojen mukaisesti.

Valvonnassa on tarkastettava, että uuhet ja kutut on merkitty lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmäasetuksen sekä lammas- ja vuohieläinten rekisteröintiasetuksen 3 luvun mukaisesti. Uuhet ja kutut on hylättävä valvonnassa, jos niitä ei ole merkitty tukiehtojen mukaisesti.

20 §

Uuhet

Uuhien pitoaikana tehtävässä valvonnassa on tarkastettava, että Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen ja pohjoisen tukiasetuksen 12 §:ssä säädettyt uuhista maksettavan tuen myöntämisen edellytykset täyttyvät ja että tukikelpoisten uuhien määrä vastaa hakemuksessa ilmoitettua uuhien määrää. Pitoajan jälkeen tehtävässä valvonnassa on selvitettävä kirjanpidon ja tositteiden avulla tuen myöntämisen edellytysten täytyminen ja se, että tilalla on ollut hakemuksessa ilmoitettu määrä tukikelpoisia uuhia koko pitoajan.

Jos uuhia on kuollut tai poistettu pitoaikana, valvonnan yhteydessä on tarkastettava, että uuhien lukumäärän muutoksesta on ilmoitettu kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle siten kuin kansallisten tukien hallintoasetuksen 18 §:ssä säädetään.

21 §

Hevoset

Hevosista maksettavan kansallisen kotieläintuen Etelä-Suomen kansallisen tukiasetuksen ja pohjoisen tukiasetuksen 13 §:n 1 momentissa säädettyinä hevosten hallinta-aikana tehtävässä valvonnassa on tarkastettava:

- 1) tilalla valvontahetkellä olevat hevoset;
- 2) hevosten hallinta ja rekisteröinti tilan eläinten kirjanpidon ja Suomen Hippos ry:n ylläpitämän rekisterin, hevoseläinten tunnistamisesta ja merkitsemisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (880/2009) tarkoitetun tunnistusasiakirjan sekä muiden asiakirjojen perusteella; sekä
- 3) edellä 2 kohdassa tarkoitettussa tunnistusasiakirjassa tai tukihakemuksessa ilmoitettujen tuntomerkkien vastaavuus tilalla oleviin hevosiin.

Hallinta-ajan jälkeen tehtävässä valvonnassa hevosten hallinta ja rekisteröinti on tarkastettava tilan eläimiä koskevan kirjanpidon ja Suomen Hippos ry:n ylläpitämän rekisterin, tunnistusasiakirjan sekä muiden asiakirjojen perusteella. Eläinmäärä hallinta-aikana on tarkastettava tilan eläimiä koskevan kirjanpidon perusteella. Suomen Hippos ry:n rekisteriin tai tukihakemuksessa ilmoitettujen tuntomerkkien vastaavuus on tarkastettava niiltä hakemuksessa ilmoitetuilta hevosilta, jotka valvontahetkellä ovat tilalla.

Jos Suomen Hippos ry:n ylläpitämään rekisteriin merkitty hevonen ei ole rekisteritietojen mukaan hakijan hallinnassa, tukea ei makseta. Jos hevonen ei ole merkitty kyseiseen rekisteriin eikä tukihakemuksen liitteenä ole luotettavaa selvitystä siitä, että hevonen on hakijan hallinnassa, tukea ei makseta.

22 §

Sika- ja siipikarjatalouden tuet

Sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irtotetun tuen ja rakennemuutoskorvauksen valvonnassa tarkastetaan tilalle maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain, jäljempänä *tukilaki*, 10 c ja d §:n mukaisesti vahvistettu viitemäärä.

Sika- ja siipikarjatalouden tuotannosta irtotetun tuen valvonnassa tarkastetaan, että tilalla harjoitetaan kotieläintaloutta sika ja siipikarja -asetuksen 10 §:n 1 momentissa säädetyn mukaisesti ja tilan sika ja siipikarja -asetuksen 10 §:n 2—5 momentin mukainen eläintiheysvaatimus täyttyy.

Rakennemuutoskorvauksen valvonnassa tarkastetaan, että hakija harjoittaa maataloutta sika ja siipikarja -asetuksen 17 §:n 2 momentin mukaisesti ja että hakijalle ei ole myönnetty maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain (612/2006) mukaista tukea.

23 §

Tuotantotapa

Valvonnassa on tarkastettava, että tilalla noudatetaan kansallisten tukien hallintoasetuksen 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua tuen perusteena olevalle eläinlajille tavanomaista tuotantotapaa.

5 luku

Seuraamukset

24 §

Valvontaseuraamukset kasvintuotannontuissa

Pinta-alaa ja todettua kasvia koskevista valvontaseuraamuksista kasvintuotannontuissa säädetään tukilain 18 §:ssä. Ympäristötuen ja luonnonhaittakorvauksen kansallisten lisäosien seuraamuksista säädetään tukilain 10 a §:n 2 momentissa. Kotieläintilan hehtaarituen seuraamuksista säädetään tukilain 10 b §:n 5 momentissa.

Jos vuodelta 2010 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta annetun valtioneuvoston asetuksen 9 §:n 5 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty asianmukaisesti, lasketaan luonnonhaittakorvauksen kansallisen lisäosan määrä kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti ja muutoin myönnettäväksi tulevan kasvinviljelytilan luonnonhaittakorvauksen kansallisen lisäosan määrää alennetaan kymmenellä prosentilla kyseisenä tukivuonna.

Jos valvonnassa todettu pinta-ala on suu-

rempi kuin hakemuksessa on ilmoitettu, tukea maksetaan enintään hakemuksessa ilmoitetun pinta-alan mukaan. Jos valvonnassa todetun tukeen oikeuttavan kokonaispinta-alan ja hakemuksessa ilmoitetun kokonaispinta-alan välinen erotus on enintään 0,1 hehtaaria eikä tukiehtoja ole kierretty tukilain 16 §:ssä tarkoitettulla tavalla, tukea maksetaan hakemuksessa ilmoitetun pinta-alan mukaan.

Jos ilmoitetun ja valvonnassa hyväksytyt pinta-alan erotus suhteessa valvonnassa hyväksytyyn pinta-alaan on:

1) enintään kolme prosenttia, mutta kuitenkin yli 0,1 hehtaaria ja enintään kaksi hehtaaria, tuki maksetaan valvonnassa hyväksytyt pinta-alan perusteella;

2) yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria, mutta enintään kuitenkin 20 prosenttia, valvonnassa hyväksytystä pinta-alasta vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta enintään 50 prosenttia, valvonnassa hyväksytystä pinta-alasta vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena;

4) yli 50 prosenttia, tukea ei makseta lainkaan.

Jos valvonnassa lohkolla todetaan samaan tukeen oikeuttavia, mutta matalamman tukitason kasveja kuin mitä hakemuksessa on ilmoitettu, lohkon tukea alennetaan 20 prosentilla.

25 §

Pohjoisen tuen ympäristöehtoihin liittyvät seuraamukset

Jos tilalla ei ole noudatettu pohjoisen tukiasetuksen 9 §:ssä tarkoitettuja ympäristöehtoja, tilalle maksettavia pohjoisia tukia alennetaan enintään 5 prosenttia. Jos valvonnassa todetaan, että viljelijä on tahallisesti jättänyt noudattamatta ympäristöehtoja, tukea alennetaan vähintään 15 ja enintään 100 prosenttia. Seuraamukset lasketaan pohjoisen hehtaarituen, yleisen hehtaarituen ja nuorten viljelijöiden tuen kokonaismäärästä.

26 §

Perunantuotannon kansallinen tuki

Jos valvonnassa todetaan, että tilalla ei ole

noudatettu perunantuotannon kansallisessa tukiasetuksessa säädettyjä ehtoja, tukea ei makseta siltä alalta, joka ei täytä tuen ehtoja.

27 §

Valvontaseuraamukset tuotantoon sidotuissa kotieläintalouden tuissa

Jos todetaan, että jonkin eläinryhmän ilmoitetun ja valvonnassa kirjanpidosta tai muulla tavoin todetun eläinmäärän taikka keskimääräisen eläinmäärän erotus suhteessa valvonnassa todettuun eläinmäärään on:

1) enintään viisi prosenttia tai enintään kaksi eläintä, tuen määräytymisperusteena käytetään todettua eläinmäärää;

2) yli viisi prosenttia, mutta enintään 20 prosenttia tai jos erotus on yli kaksi mutta enintään neljä eläintä, tuen määräytymisperusteena käytetään eläinmäärää, joka saadaan vähentämällä todetusta eläinmäärästä ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus;

3) yli 20 prosenttia, mutta enintään 40 prosenttia, tuen määräytymisperusteena käytetään eläinmäärää, joka saadaan vähentämällä todetusta eläinmäärästä ilmoitetun ja todetun eläinmäärän erotus kaksinkertaisena; tai

4) yli 40 prosenttia, tuen määräytymisperusteena oleva eläinmäärä on nolla.

Jos valvonnassa todetaan, että jonkin eläinryhmän osalta ei ole pidetty kirjanpitoa lainkaan tai kirjanpidon perusteella ei voida selvittää tuen määräytymisen perusteena olevaa eläinmäärää, tukea ei makseta tukivuonna kyseisen eläinryhmän osalta.

Jos nautaeläinluettelon sekä eläimiä koskevien tositteiden tarkastuksessa todetaan, että tilan nautojen tukikelpoisuuspäivien lukumäärän muutos on yli neljä päivää, tilan nautojen keskimääräinen lukumäärä on laskettava uudelleen.

28 §

Seuraamukset tuotannosta irrotetussa kotieläintalouden tuissa

Jos tilalla, jolle on vahvistettu tukilain 10 c §:n 1–3 momentissa ja 10 d §:n 1–3 momentissa tarkoitettu viitemäärä, sika ja sii-

pikarja -asetuksen 10 §:n edellytykset eivät täyty, tuotannosta irrotettua sika- ja siipikarjatalouden tukea ei makseta.

Jos hakija ei harjoita maataloutta sika- ja siipikarja-asetuksen 17 §:n 2 momentissa säädetyn mukaisesti, sika- ja siipikarjatalouden rakennemuutoskorvausta ei makseta.

29 §

Tuotantotapaan liittyvät seuraamukset

Tuotantotapaan liittyvistä seuraamuksista säädetään tukilain 19 ja 20 §:ssä.

30 §

Seuraamusten laskenta

Pinta-alavirheistä johtuvat seuraamukset vähennetään kasvintuotannon tuesta ennen muita seuraamuksia.

Eläinmäärän erotuksesta johtuvat seuraamukset kotieläintuissa lasketaan ennen muita seuraamuksia. Jos eläinmäärinä laskettu erotus johtaa eri lopputulokseen kuin prosentteina laskettu erotus, käytetään valvonnassa tuen hakijan kannalta edullisempaa tulosta.

31 §

Valvonnan suorittamisen estäminen

Eläinmäärää, pinta-alaa tai muuta tuen määräytymisperustetta ei voida ottaa huomioon tuen määrää laskettaessa, jos valvonnan yhteydessä ei ole voitu varmistua siitä, että tuen myöntämisen edellytykset täyttyvät.

6 luku

Erinäiset säännökset

32 §

Tarkastukset Ahvenanmaalla

Tarkastuksissa Ahvenanmaalla noudatetaan mitä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudattavasta menettelystä annetun lain (1336/1992) 2 §:n 3 momentissa säädetään.

33 §

Tukiehtojen kiertäminen

Valvonnassa on tarkastettava, ettei tukiehtoja ole kierretty tukilain 16 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Lisäksi valvonnassa on tarkastettava, täyttääkö maatila toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäisen maatalan tunnusmerkeistä annetussa asetuksessa (213/2007) säädetyt itsenäisen maatalan tunnusmerkit.

34 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen tukea koskevassa asiassa säädetään maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettava menettelystä annetun lain 10 §:ssä.

35 §

Kotieläintukien tarkastamisen yhdistäminen

Emolehmistä, emolehmähiehoista, sonneista, häristä, lypsylehmistä, hiehoista, teurastetuista hiehoista, sonneista ja häristä maksettava kansallinen kotieläintuki valvotaan Euroopan unionin nauta- ja lypsylehmäpalkkioiden valvontojen yhteydessä. Kansallisen uuhituen valvonta tehdään Euroopan unionin uuhipalkkiovalvonnan yhteydessä.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

36 §

Valvonnasta ilmoittaminen

Valvottaessa kansallisia kasvintuotannon tukia ja kotieläintukia on valvonnan toteuttamisessa ja siitä tuenhakijalle ilmoittamisessa noudatettava, mitä soveltamisasetuksen 27 artiklassa säädetään.

37 §

Ilmoitusvelvollisuus

Jos valvonnassa havaitaan, että eläimiä hoidetaan tai kohdellaan eläinsuojelulain (247/1996) taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti, havainnoista on välittömästi ilmoitettava kunnan eläinlääkärille, terveystarkastajalle tai poliisille.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle on tiedotettava 1 momentissa tarkoitettun asian selvittämisen käynnistämisestä.

38 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä kesäkuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 455

Valtioneuvoston asetus**maaseudun hanketoiminnan tukemisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan maaseudun hanketoiminnan tukemisesta 29 päivänä elokuuta 2007 annetun valtioneuvoston asetuksen (829/2007) 2 §:n 5 kohta,

muutetaan 1 §:n 3 momentti, 5 §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentin 8 kohta ja 3 momentti, 8 §, 11 §:n 1 momentin 5 kohta ja 3 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 19 §:n 3 momentin 3 kohta, 20 §:n 1 momentin 6 kohta, 21 §:n 2 momentti, 23 §:n 3 momentti, 25 §, 26 §:n 3 momentti, 27 ja 29 §, 35 §:n 2 ja 4 momentti, 36 §:n 7 ja 8 kohta, 37 ja, 38 §, 41 §:n 1 momentti, 42 §, 42 a §:n 1 momentti, 43 §, 45 §:n 2 ja 3 momentti, 50 §:n 1 momentti, 51 §, 54 §:n 3 momentti, 56 §:n 1 ja 4 momentti, 57 § ja 59 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 3 momentti, 11 §:n 1 momentin 5 kohta ja 3 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 21 §:n 2 momentti, 25, 27 ja 29 §, 35 §:n 2 ja 4 momentti, 38 §, 41 §:n 1 momentti, 42 a §:n 1 momentti, 43 §, 45 §:n 2 ja 3 momentti, 50 §:n 1 momentti, 59 §:n 2 momentti asetuksessa 617/2008 sekä 37, 42, 51 ja 57 § osaksi edellä mainitussa asetuksessa, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 617/2008, siitä edellä mainitulla asetuksella kumotun 9 kohdan tilalle uusi 9 kohta, 7 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 617/2008, uusi 9 kohta, asetukseen uusi 22 a §, 49 §:ään uusi 2 momentti, asetukseen uusi 55 a § ja liite seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

tuksen 16 a artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisia toimia sekä 20 ja 52 artiklan mukaisia toimenpiteitä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

Tällä asetuksella täydennetään niitä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ja sen nojalla annettujen komission asetusten tuen myöntämisen ja maksamisen edellytyksiä koskevia säännöksiä, jotka koskevat mainitun neuvoston ase-

9) *yleiskustannuksilla* sellaisia välillisiä kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet hakijalle hankkeen toteuttamisesta ja joita ei voida tai

joita ei ole tarkoituksenmukaista suoraan kohdentaa hankkeelle.

5 §

Hankkeen tukikelpoisuus

Tukea voidaan myöntää sellaiseen hankkeeseen, jonka toteuttamisen katsotaan tehokkaimmin edistävän siinä ohjelmassa asetettujen tavoitteiden ja elinkeinotoiminnan painopisteiden toteutumista, jonka toteuttamiseen osoitetusta myöntövaltuudesta tuki on tarkoitus myöntää. Toimintaryhmälle jätettyä hakemusta arvioitaessa tulee lisäksi ottaa huomioon paikallisen suunnitelman toteutuminen sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle jätettyä hakemusta arvioitaessa alueellisen suunnitelman toteutuminen.

7 §

Tuettava yleishyödyllinen toiminta

Tukea yleishyödylliseen kehittämishankkeeseen voidaan myöntää:

8) muuhun 1—7 kohdassa tarkoitettuun toimintaan verrattavaan kylän tai sen osan asukkaiden yleistä hyvinvointia palvelevaan toimenpiteeseen;

9) hankkeen tavoitteita edistävään koulutukseen tai tiedonvälitykseen.

Tukea voidaan myöntää 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettuun toimintaan, jos 14—18 ja 19 §:n 1 momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät. Koulutuksen kesto voi kuitenkin olla 16 §:n 1 momentissa säädettyä lyhyempi. Tukea ei saa myöntää yritykselle osoitettuna de minimis -tukena.

8 §

Elinkeinojen kehittämishankkeena tuettava toiminta

Tukea elinkeinotoimintaa koskevaan kehittämishankkeeseen voidaan myöntää:

1) maaseudun elinkeinotoiminnan palveluiden suunnitteluun, kehittämiseen ja toteuttamiseen;

2) maaseudun elinkeinotoimintaa yleisesti hyödyttävään kehittämiseen;

3) hankkeen tavoitteita edistävän koulutuksen tai tiedonvälityksen toteuttamiseen siten kuin 7 §:n 3 momentissa säädetään.

11 §

Kehittämishankkeen hyväksyttävät kustannukset

Tukea voidaan myöntää seuraaviin kehittämishankkeesta aiheutuviin välttämättömiin hyväksyttäviin kustannuksiin:

5) muihin kehittämishankkeen toteuttamisesta aiheutuneisiin kuluihin ja tavanomaisiin yleiskustannuksiin käyttöomaisuuden hankintaa lukuun ottamatta.

Luontoissuoritukset ovat hyväksyttäviä kustannuksia lukuun ottamatta 7 §:n 1 momentin 9 kohdassa ja 8 §:ssä tarkoitettua toimintaa.

12 §

Luontoissuoritusten käyttö

Hankkeen yksityisenä rahoituksena voidaan hyväksyä sellainen vastikkeetta hankkeen hyväksi tehty työ, joka on hankkeen toteuttamiseksi tarpeellista. Muut luontoissuoritukset eivät ole hyväksyttäviä. Edellytyksenä on lisäksi, että työn tekijä on vähintään 15-vuotias.

Vastikkeetta tehdyn työn arvona pidetään 10 euroa tunnilta työn tekijää kohden. Jos vastikkeetta tehty työ tehdään traktorilla tai muulla vastaavalla työkoneella, työkoneen käyttämisen arvoksi luetaan lisäksi 20 euroa tunnilta.

Yksityisestä rahoituksesta enintään 75 prosenttia voi olla vastikkeetta tehtyä työtä.

13 §

Kehittämishankkeen tuen määrä

Tukea voidaan myöntää enintään määrä,

joka muu julkinen rahoitus mukaan lukien on enintään 100 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kustannuksista, jos kysymys on:

1) vähintään kahden elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen alueella toteutettavan hankkeen esiselvityksestä, toteutettavuustutkimuksesta tai toteuttamisesta;

Tukea voidaan myöntää toimintaryhmän rahoituskiintiöstä rahoitettavaan paikalliseen, alueiden väliseen tai kansainväliseen hankkeeseen enintään 150 000 euroa muu julkinen rahoitus mukaan lukien. Kansainvälisessä hankkeessa Suomen osuus kansallisen tuen määrästä muu julkinen rahoitus mukaan lukien voi olla enintään 150 000 euroa toimintaryhmää kohden.

19 §

Koulutushankkeeseen sisältyvä valtiontuki

Sellaisen kaikille avoimen koulutuksen järjestämistä, joka sisältää koulutukseen osallistuvan yrittäjän oman yrityksen toimintaan sopeutettua ohjausta tai neuvontaa taikka yrityskäyntejä, katsotaan aina koulutukseen osallistuvan yrittäjän tai tämän yrityksen valtiontueksi, jos yritys harjoittaa muuta yritystoimintaa kuin:

3) maaseudun kehittämislain 4 §:n 5 kohdassa tarkoitettua maa- tai metsätaloustuotteen ensiasteen jalostusta tai kaupan pitämistä.

20 §

Koulutushankkeen hyväksyttävät kustannukset

Tukea voidaan myöntää seuraaviin välttämättömiin koulutushankkeen toteuttamisesta aiheutuviin kustannuksiin:

6) muihin koulutushankkeen toteuttamisesta aiheutuneisiin kuluihin ja tavanomaisiin yleiskustannuksiin käyttöomaisuuden hankintaa lukuun ottamatta.

21 §

Koulutushankkeen tuen määrä

Tukea voidaan myöntää toimintaryhmän rahoituskiintiöstä rahoitettavaan paikalliseen, alueiden väliseen tai kansainväliseen hankkeeseen enintään 150 000 euroa muu julkinen rahoitus mukaan lukien. Kansainvälisessä hankkeessa Suomen osuus kansallisen tuen määrästä muu julkinen rahoitus mukaan lukien voi olla enintään 150 000 euroa toimintaryhmää kohden.

22 a §

Laajakaistahankkeena tuettava toiminta

Yleishyödyllisen investoinnin tukea voidaan myöntää muun kuin 22 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun tietoliikenneverkon rakentamiseen ja laajentamiseen, joka toteutetaan liitteessä mainitun kunnan alueella.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hankkeen tukikelpoisista kustannuksista vähintään 34 prosenttia rahoitetaan tuen saajan yksityisellä rahoituksella ja enintään 22 prosenttia kunnan rahoituksella.

Laajakaistahankkeeseen ei sovelleta, mitä 22 §:n 3 momentissa ja 24 §:n 1 momentissa säädetään.

23 §

Investointihankkeen tukemisen edellytykset

Jos tuettava investointi toteutetaan muun kuin tuen saajan omistamalla tai hallitsemalla alueella taikka vastaavassa rakennuksessa taikka muussa kohteessa, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että alueen omistaja ja tarvittaessa haltija on antanut suostumuksensa investointiin ja siihen, että tuettu kohde on alueen asukkaiden ja alueella toimijoiden käytettävissä investointihankkeen luonteen mukaisesti tarkoituksenmukaisen ajan, kuitenkin vähintään maaseudun kehittämislain 24 §:n 4 momentissa tarkoitetun ajan. Käyttöoikeuden säilyminen on varmistettava asianmukaisesti joko vuokraoikeuden tai muun

erityisen oikeuden rekisteröinnillä, perustamalla rasite tai muulla vastaavalla tavalla.

25 §

Investointihankkeen hyväksyttävät kustannukset

Tukea voidaan myöntää investointihankkeen toteuttamiseksi tarpeellisiin kohtuullisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat:

1) rakennuksen, rakennelman tai rakenteen rakentamisessa, korjaamisessa tai laajentamisessa tarvittavien aineiden ja tarvikkeiden hankkimisesta, rakennuksiin tai rakenteisiin kiinteästi liittyvien laitteiden hankkimisesta taikka suunnittelusta, työpalkoista ja urakoinnista;

2) rakennuksen hankinnan yhteydessä maapohjan hankkimisesta;

3) käyttöomaisuuden hankinnasta;

4) vesihuoltotoimenpiteen suunnittelusta ja toteuttamisesta siten kuin vesihuollon tukemisesta annetun lain (686/2004) 7 §:ssä säädetään;

5) vähäisen tietoverkon ja vastaavan verkon suunnittelusta ja rakentamisesta ja laitehankinnoista sekä verkon rakentamiseksi ja käyttämiseksi välttämättömien käyttöoikeuksien hankinnasta;

6) tietoliikenneverkkojen rakentamisesta siten kuin maaseudun kehittämislain 21 §:n 1 momentissa säädetään;

7) palo- ja talkoovakuutusmaksuista.

Tukea voidaan lisäksi myöntää rakennuksen, rakennelman tai rakenteen rakentamista, korjaamista tai laajentamista koskevan hankkeen hallinnoinnista aiheutuviin kustannuksiin, kuten kirjanpito-, matka-, palkka-, palkkio- ja toimistokuluihin, siltä osin kuin ne eivät ylitä kymmentä prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista.

Käytettynä hankittavan koneen tai laitteen hankintahinta ei saa ylittää koneen tai laitteen käypää arvoa. Koneen tai laitteen jäljellä olevan käyttöiän tulee olla riittävä investoinnin tavoitteeseen nähden ja koneen tulee olla teknisiltä ominaisuuksiltaan asianmukainen suunnittelun käytön kannalta.

Luontoissuoritukset ovat hyväksyttäviä kustannuksia siten kuin 12 §:ssä säädetään,

lukuun ottamatta 22 a §:ssä tarkoitettua investointia.

26 §

Rakentamista ja kiinteistön hankintaa koskevat rajoitukset

Tukea voidaan myöntää maan hankinnasta aiheutuviin kustannuksiin siltä osin kuin maan osuus ei ylitä kymmentä prosenttia koko kiinteistön hankinnan tukikelpoisista kustannuksista.

27 §

Investointihankkeen tuen määrä

Tukea voidaan myöntää enintään muu julkinen rahoitus mukaan lukien 75 prosenttia tai, jos tuen hakijana on julkisoikeudellinen yhteisö, 100 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

Tukea 22 a §:ssä tarkoitettuun investointiin voidaan myöntää enintään muu julkinen rahoitus mukaan lukien 66 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

Tukea voidaan myöntää toimintaryhmän rahoituskiintiöstä rahoitettavaan paikalliseen, alueiden väliseen tai kansainväliseen hankkeeseen enintään 150 000 euroa muu julkinen rahoitus mukaan lukien. Kansainvälisessä hankkeessa Suomen osuus kansallisen tuen määrässä muu julkinen rahoitus mukaan lukien voi olla enintään 150 000 euroa toimintaryhmää kohden.

29 §

Tuettava toiminta

Koordinoinniksi katsotaan:

1) hakuilmoituksista huolehtiminen ja hakemusten vastaanotto;

2) alahankkeiden valinta;

3) sopimusten laatiminen niiden hakijoiden kanssa, joiden alahankkeet valitaan toteutettaviksi;

4) alahankkeita koskevan tukihakemuksen laatiminen ja toimittaminen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle;

5) alahankkeiden toteutuksessa avustaminen ja niiden toteutuksen seuranta;

6) alahankkeiden toteutuksen sekä toteutuksesta ja koordinoinnista aiheutuvien kustannusten seuranta;

7) maksuhakemusten laatiminen ja toimitaminen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle;

8) tukimaksujen vastaanottaminen ja välittäminen alahankkeiden toteuttajille.

35 §

Koordinointihankkeen tuen määrä

Tukea voidaan myöntää toimintaryhmän rahoituskiintiöstä rahoitettavaan paikalliseen, alueiden väliseen tai kansainväliseen hankkeeseen enintään 150 000 euroa muu julkinen rahoitus mukaan lukien. Kansainvälisessä hankkeessa Suomen osuus kansallisen tuen määrästä muu julkinen rahoitus mukaan lukien voi olla enintään 150 000 euroa toimintaryhmää kohden.

Perustellusta syystä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi hyväksyä alahankkeiden koordinoinnista aiheutuvien kustannusten määrän suuremmaksi kuin 30 prosenttia koordinointihankkeen kokonaiskustannuksista.

36 §

Tuen ulkopuolelle jäävät kustannukset

Tukea ei myönnetä seuraaviin kustannuksiin:

7) kustannuksiin, jotka aiheutuvat hakijan muusta kuin hankkeen toteuttamiseen liittyvästä säännöllisestä tavanomaisesta toiminnasta tai siihen liittyvästä suhdetoiminnasta;

8) laskennalliseen osuuteen kustannuksista, jotka muuten kuuluvat hakijan tavanomaiseen toimintaan, lukuun ottamatta yleiskustannuksia siten kuin 37 §:ssä säädetään;

37 §

Kustannusten jakaminen

Hankkeen kustannuksiksi voidaan hyväksyä sellainen osuus hakijan toiminnan kustannuksista, joka tosiasiallisesti aiheutuu hankkeen toteuttamisesta.

Jollei hankkeen toteuttamisesta hakijalle aiheutuvan kustannuksen kohdistuminen hankkeelle ole kohtuudella selvitetävissä, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi hyväksyä hankkeelle laskennallisen osuuden hakijan toiminnan tukikelpoisista yleiskustannuksista. Yleiskustannuksia voidaan hyväksyä laskennallisena osuutena enintään määrä, joka vastaa kymmentä prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista.

Hankkeelle jaettavien kustannusten tulee olla todennettavissa ja ne tulee kohdentaa hankkeelle perustellulla, oikeudenmukaisella ja tasapuolisella tavalla. Hakijan on esitettävä hankesuunnitelmassa tai toimintaryhmän toimintarahahan käyttöä koskevassa suunnitelmassa hyväksyttävä selvitys niistä jakoperusteista, joiden mukaan kustannukset kohdennetaan hankkeelle suoraan tai laskennallisena osuutena sekä tuetun toiminnan ja hakijan muun toiminnan kustannuksiksi.

Jos kustannus jaetaan vähintään kahden tuetun hankkeen taikka toimintaryhmän toimintarahalla korvattavaksi toimintamenoksi ja yhden tai useamman tuetun hankkeen kustannukseksi, tuetut osuudet yhteensä eivät voi ylittää tosiasiallista menoa.

38 §

Hyväksyttävien kustannusten kohtuullisuus

Jos hankintaan ei sovelleta julkisista hankinnoista annettua lakia (348/2007), kustannusten kohtuullisuutta arvioitaessa on käytettävä viitekustannuksia. Jos viitekustannuksia ei käytetä, tuen hakijan on yli 10 000 euron hankinnoissa kustannusten kohtuullisuuden arvioimiseksi pyydettävä tarkoituksenmukaisella tavalla riittävä määrä tarjouksia. Viitekustannuksilla tarkoitetaan sellaisia yleisesti käytössä olevia yhtenäisiä kustannuksia, joita yritykset ja viranomaiset kyseisellä toimi-

alalla pääasiassa käyttävät arvioidessaan toimenpiteiden kustannuksia.

Jos kustannusten kohtuullisuutta ei ole selvitetty 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, tuen hakijan on yli 2 000 euron hankinnoissa selvitettävä paikkakunnan tavanomainen hintataso. Paikkakunnan tavanomaisella hintatasolla tarkoitetaan niiden tavarantoimittajien yleisesti käyttämiä hintoja, joiden toimituksia tai palveluja paikkakunnalla yleisesti vastaavissa hankinnoissa käytetään.

Jos viitekustannuksia ei ole käytetty, tarjouksia ei ole pyydetty eikä paikkakunnan hintatasoa ole selvitetty, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on muulla tavoin varmistuttava kustannusten kohtuullisuudesta.

41 §

Aloitettujen hankkeiden muuttaminen

Jos tuen saaja hankkeen aloittamisen jälkeen poikkeaa merkittävästi tuen myöntämistä koskevalla päätöksellä hyväksytystä suunnitelmasta, suunnitelmasta poiketen toteutettavan hankkeen kustannukset voidaan hyväksyä tukikelpoisiksi vain, jos muutosta koskeva hakemus toimitetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tai toimintaryhmälle sellaisen tuen osalta, joka rahoitetaan toimintaryhmän rahoituskiintiöstä, ennen kuin muutoksesta aiheutuvat kustannukset syntyvät.

42 §

Investointihankkeen aloittaminen

Investointihanke katsotaan aloitetuksi, kun:

1) kiinteistön tai vuokra-alueella olevan rakennuksen lopullinen kauppakirja on allekirjoitettu;

2) rakennettaessa tai laajennettaessa rakennusta sen perustustyö on aloitettu valamalla tai muulla vastaavalla kestäväällä tavalla tai, jos työn toteuttaa urakoitsija, lopullinen urakasopimus on allekirjoitettu;

3) peruskorjattaessa rakennusta taikka toteutettaessa muuta maankäyttöön liittyvää in-

vestointia tai muuta työn tekemistä edellyttävää investointia, työn tekeminen on aloitettu tai, jos se teetetään, lopullinen sopimus työn tekemisestä tai investoinnin toteuttamisesta on allekirjoitettu;

4) hankittaessa kone, laite tai muu käyttöomaisuuteen kuuluva esine tai oikeus, tilaus on tehty tai lopullinen sopimus hankinnasta on allekirjoitettu tai, jos tilausta tai hankintasopimusta ei edellytetä, esineen tai oikeuden hankintahinta on maksettu;

5) toteutettaessa muuta kuin 1—4 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä toimenpide on maksettu, jollei toimenpide ole edellyttänyt aikaisemmin tehtyä tilausta tai sopimusta, jolloin niiden tekoajankohta katsotaan aloittamisajankohdaksi.

Maksettaessa hankintahinta useana eränä ensimmäisen erän maksuajankohta katsotaan aloittamisajankohdaksi.

Investointihanketta ei kuitenkaan katsota aloitetuksi, jos tuettava investointi sisältää useita hankintoja ja 1 momentissa tarkoitettun hankinnan arvo on vähäinen suhteessa investoinnin hyväksyttävään kokonaiskustannukseen.

42 a §

Muun hankkeen aloittaminen

Kehittämishanke, koulutushanke ja koordinoituhankkeen alahankkeena toteutettava yleishyödyllinen kehittämishanke katsotaan aloitetun, kun hankkeen toteuttaja allekirjoittaa hankkeen toteuttamiseen liittyvän työsovimuksen, tekee hankkeen toteuttamista koskevan hankinta- tai muun sopimuksen, sopimusta solmimatta maksaa hankkeeseen liittyvän kustannuksen taikka solmii palvelusopimuksen. Aloittamisajankohdaksi katsotaan ensimmäiseksi toteutetun toimenpiteen ajankohta.

43 §

Hankkeen toteuttamisen määräaika

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksellä tuettavalle hankkeelle määrä-

tään maaseudun kehittämislain 21 §:n 2 momentissa säädetyissä rajoissa toteutusaika.

Toteutusaika on määrättävä siten, että tuettava hanke voidaan toteuttaa ja tuki maksaa ohjelman toteuttamiselle ja tukien maksamiselle asetetussa määräajassa.

45 §

Toimintarahnan käyttämiseksi hyväksyttävät kustannukset

Jos toimintaryhmä poikkeaa merkittävästi toimintarahnan käyttöä koskevasta suunnitelmasta, kustannukset voidaan hyväksyä tukikelpoisiksi vain, jos muutosta koskeva hakemus toimitetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ennen kuin muutoksesta aiheutuvat kustannukset syntyvät.

Jos toimintaraha on myönnetty maaseudun kehittämislain 55 §:ssä säädettyä enimmäistoteutusaikaa lyhyemmäksi ajaksi, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi hakemuksesta pidentää toteutusaikaa mainitussa pykälässä säädettyyn enimmäisaikaan asti. Kustannukset voidaan hyväksyä tukikelpoisiksi ainoastaan, jos toteutusajan pidentämistä haetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta ennen tukipäätöksellä määrätyn toteutusajan päättymistä.

10 luku

Tuen maksamisen edellytykset

49 §

Menon todennettavuus

Edellä 1 momentista poiketen hankkeelle laskennallisena osuutena kohdennettavat yleiskustannukset voidaan maksaa kustannusten jakoperusteista tuen ensimmäisen maksuerän yhteydessä esitettävän hyväksyttävän selvityksen perusteella ilman yksilöityä laskua ja tositetta tai kassakuittia. Tuen saajan tulee voida vaadittaessa todentaa kustannusten tukikelpoisuus.

50 §

Tuen maksuerät

Kiinteistön, koneen, laitteen taikka muun käyttöomaisuudeksi luettavan aineellisen tai aineettoman omaisuuden hankintaan myönnetty yleishyödyllisen investoinnin tuki maksetaan enintään neljässä erässä.

51 §

Maksamisen haku aika

Hankkeen viimeisen erän maksamista on haettava viimeistään neljän kuukauden kuluessa hankkeen toteuttamiselle asetetun määräajan päättymisestä. Siltä osin kuin hankkeeseen sisältyy hyväksyttäviä palkkakustannuksia, tuen viimeisen erän maksamista on haettava loppumaksun jälkeen maksettavan lomarahana, -palkan tai -korvauksen osalta kuukauden kuluessa siitä, kun lomaraha, -palkka tai -korvaus on työsuhteen perusteella viimeistään maksettava.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi päättää, että tuki voidaan maksaa määräajan jälkeen tehdystä hakemuksesta, jos tuen hakija esittää painavia syitä hakemuksen viivästymiseen, hakemus ei ole viivästynyt olennaisesti, maksamisen hakeminen viivästyneenä ei ole vaikuttanut hankkeen toteutukseen, viivästyminen ei vaikeuta ohjelman toteuttamista eikä maksaminen vaikuta hakijoiden tasapuoliseen kohteluun.

54 §

Tuen maksaminen kustannuksia vastaavasti

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tuen maksamiseksi edellyttää hakijaa selvittämään hankkeen valmiusasteen. Rakentamista koskevaan yleishyödylliseen investointiin myönnetyn tuen viimeinen erä maksetaan kuitenkin vasta, kun hakija on osoittanut rakentamista koskevan hankkeen valmistuneen hyväksytyyn suunnitelman mukaisesti kokonaan.

55 a §

Tuen maksaminen eräissä tapauksissa

Tukea 22 a §:ssä tarkoitettuun investointiin ei voida maksaa, jos Euroopan komissio on tehnyt päätöksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen takaisinperimisestä ja sen nojalla tuen hakijalle on annettu eräiden valtiontukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä tarkoitettu tuen takaisinperintämääräys ja tuen hakija ei ole sitä noudattanut.

56 §

Ohjausryhmän asettaminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi edellyttää tuen myöntämistä koskevassa päätöksessään, että hankkeelle asetetaan ohjausryhmä.

Jollei hakija ole hakemuksessaan esittänyt ohjausryhmän asettamista ja ohjausryhmän jäseniä mukaan lukien toimintaryhmän edustaja haettaessa tukea toimintaryhmän myöntökiintiöstä, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on ennen tuen myöntämistä koskevan päätöksen antamista pyydettävä hakijaa nimeämään elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen edustajaa lukuun ottamatta muut ohjausryhmän jäsenet. Ohjausryhmän jäseneksi ei saa nimetä sitä, joka ei ole antanut tehtävään kirjallista suostumustaan.

57 §

Ohjausryhmän tehtävät

Ohjausryhmän on:

1) ensimmäisessä kokouksessaan valittava ohjausryhmälle puheenjohtaja ja sihteeri sekä jokaisessa kokouksessaan kaksi pöytäkirjan tarkastajaa;

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

2) pidettävä pöytäkirjaa ohjausryhmässä käsitellyistä asioista ja ohjausryhmän näkökohdista hankkeiden toteutuksesta;

3) kokoonnuttava vähintään kerran vuodessa seuraamaan hankkeen toteutumista;

4) käsiteltävä asiat, jotka koskevat hankkeen toteutumista hyväksytyin hankesuunnitelman ja toteutusajan mukaisesti, hankkeen rahoituksen toteutumista, kustannusten ajoitusta, määrää ja hyväksyttävyyttä sekä suunnitelman muutoksia;

5) käsiteltävä ja annettava asiantuntijalausunto hankkeen muutoshakemuksesta ennen kuin hakija toimittaa sen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tai toimintaryhmälle sellaisen tuen osalta, joka rahoitetaan toimintaryhmän rahoituskiintiöstä;

6) toimitettava ohjausryhmän kokouksen pöytäkirja tiedoksi tuen myöntäneelle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja toimintaryhmälle sellaisen tuen osalta, joka rahoitetaan toimintaryhmän rahoituskiintiöstä;

7) annettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja toimintaryhmälle lausunto hankkeen loppuraportista, jos tuki on myönnetty toimintaryhmän rahoituskiintiöstä.

59 §

Seurantatiedot

Tuen vaikuttavuuden seuraamiseksi tuen saajan on jälkikäteen pyynnöstä toimitettava viimeistään kahden vuoden kuluessa tuen viimeisen erän maksamisesta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tiedot tuetun toiminnan tuloksista.

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä kesäkuuta 2010.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa viereille tulleeseen hakemukseen sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Hallitussihteeri Mika Saari

Asetuksen 22 a §:n 1 momentissa tarkoitettut kunnat:

Heinävesi	Punkaharju
Hirvensalmi	Pyhäjärvi
Honkajoki	Pyhäntä
Isojoki	Rantasalmi
Joutsa	Rautalampi
Juuka	Ristiina
Juva	Rovaniemi
Kaavi	Ruokolahti
Kangasniemi	Ruovesi
Karstula	Rääkkylä
Keitele	Savitaipale
Kerimäki	Sievi
Kesälahti	Siikajoki
Kiuruvesi	Simo
Kuhmalahti	Soini
Kustavi	Sonkajärvi
Kuusamo	Sulkava
Kyyjärvi	Sysmä
Kärsämäki	Tervo
Lappajärvi	Tohmajärvi
Lestijärvi	Toholampi
Liekka	Toivakka
Mäntyharju	Valtimo
Nurmes	Varpaisjärvi
Padasjoki	Vesanto
Paltamo	Veteli
Perho	Vieremä
Pertunmaa	Viitasaari
Pihtipudas	Ähtäri
Pomarkku	

N:o 456

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
tuettavaa rakentamista koskevista paloteknisistä vaatimuksista**

Annettu Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 7 §:n 2 momentin, maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1443/2006) 15 §:n 5 momentin ja 21 §:n 6 momentin sekä maatalouden rakennetuista 28 päivänä joulukuuta 2007 annetun lain (1476/2007) 13 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä ensiksi mainitun lain 7 §:n 2 momentti on laissa 275/2004:

1 §

Soveltamisala

Maatalouden tuotantorakennusten paloteknisessä suunnittelussa noudatetaan Suomen rakentamismääräyskokoelman osan E määräyksiä ja ohjeita. Tässä asetuksessa annetaan tarkempia vaatimuksia tuetulle rakentamiselle.

Sen lisäksi, mitä rakennusten suunnittelusta ja rakentamisesta on muutoin säädetty tai määrätty, noudatetaan tätä asetusta porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000), maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006) sekä maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) mukaan tuettavissa maatalous- ja maaseutuyritysten rakennusten uudisrakennushankkeissa ja uudisrakentamiseen verrattavassa laajentamisessa sekä laajoissa peruskorjaushankkeissa.

2 §

Määritelmät

Rakennusten, rakennusosien ja rakennustarvikkeiden paloluokitukset määritellään

Suomen rakentamismääräyskokoelman E-osien määräyksissä ja ohjeissa.

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *kotieläinrakennuksella* maatalouden tuotantokäyttöön tarkoitettujen eläinten pitoon tarkoitettua rakennusta aputiloineen;

2) *eläintilalla* kotieläinrakennuksessa eläimille ja eläinten pitoon tarkoitettua tilaa;

3) *siipikarjarakennuksella* kanojen, broilereiden ja kalkkunoiden pitoon käytettävää kotieläinrakennusta;

4) *rehuvarastolla* eläinten rehun varastointiin tarkoitettua tilaa;

5) *rehukäsittelytilalla* eläinten kuivan rehun käsittelyyn ja välivarastointiin tarkoitettua tilaa, jossa voi muodostua jauho- tai muuta pölyä;

6) *osittain avonaisella rakennuksella* rakennusta, jossa seinistä on vähintään 30 % ulkoilmaan avoin. Aukossa voi olla ritilä tai helposti avattava verho;

7) *suojaverhouksella* rakennustarviketta, jonka tehtävänä on suojata sen takana oleva rakenne syttymiseltä, hiiltymiseltä tai muulta vaurioitumiselta tulipalon alkuvaiheessa 10 minuutin ajan.

8) *viljankuivaamolla* kuivaamorakennusta ja kuivaamorakennukseen kiinteästi asennettua viljan kuivaamiseen tarkoitettua kuivaus-

siilon, varastosiilojen ja viljan siirtämiseen tarvittavien lisälaitteiden ja erillisen lämmin-ilmakehitintilan muodostamaa kokonaisuutta.

3 §

Palo-osastointi P3-luokan kotieläinrakennuksissa

Paloluokan P3 kotieläinrakennukset palo-osastoidaan enintään 1 000 m² osastoihin ja vähintään EI 30-luokan rakennusosin, lukuun ottamatta:

- 1) siipikarjarakennuksia;
- 2) lämpöeristämättömiä tai osittain avonaisia kotieläinrakennuksia;
- 3) kotieläinrakennuksia, joissa ei ole ullakkoa eikä yläpohjan onteloa, ja joissa kantavan rungon ja runkoa jäykistävien rakenteiden olennaiset osat on toteutettu R15 luokan rakentein. Rakennuksen sisäpuoliset seinä- ja kattopinnat tulee varustaa A2-s1,d0-luokan rakennustarvikkeista tehdyllä suojaverhouksella, kun lämpöeristeenä käytetään tarvikkeita, jotka ovat C-s2,d1-luokkaisia tai palo-ominaisuuksiltaan sitä huonompia;
- 4) kotieläinrakennusten laajennuksia, joissa olemassa olevan ja laajennuksen muodostama osaston pinta-ala on enintään 1 500 m². Rakennuksen sisäpuoliset seinä- ja kattopinnat tulee varustaa A2-s1,d0-luokan rakennustarvikkeista tehdyllä suojaverhouksella, kun lämpöeristeenä käytetään tarvikkeita, jotka ovat C-s2,d1-luokkaisia tai palo-ominaisuuksiltaan sitä huonompia.

4 §

Palo-osaston jako osiin P1- ja P2-luokan kotieläinrakennuksissa

Eläinten pelastamisen helpottamiseksi P1 ja P2 paloluokan kotieläinrakennuksissa palo-osastot jaetaan enintään 2 000 m² osiin, vähintään EI 30-luokan rakennusosin, ellei eläinten pitoon liittyvästä tuotannollisesta tai toiminnallisesta ratkaisusta muuta aiheudu.

5 §

Rakennusten välinen etäisyys ja yhdyskäytävän palo-osastointi

Lähempänä kuin 15 metriä olevat raken-

nukset, jossa toinen on kotieläinrakennus, on palo-osastoitava toisistaan. Tämä ei kuitenkaan koske avoimia katoksia.

Yhdyskäytävän välityksellä toisiinsa yhteydessä olevat tuotantorakennukset palo-osastoidaan toisistaan vähintään yhdyskäytävän toiseen päähän sijoitettavin EI 30-luokan rakennusosin. Palo-osastointia ei kuitenkaan tarvita, jos yhdyskäytävän pituus on vähintään 15 metriä ja se on riittävästi avoin ulkoilmaan ja tehty vähintään B-s1,d0-luokan rakennustarvikkeista.

6 §

Käyttötapaosastointi kotieläinrakennuksissa

Eläintilan yhteydessä olevat tilat, kuten sähköpääkeskus, henkilöstötilat, valvontahuoneet, maitohuoneet ja muut vastaavat tilat palo-osastoidaan rakennuksen paloluokan edellyttämän luokkavaatimuksen mukaisesti eläintilasta vähintään EI 30-luokkaisesti paloluokkien P3 ja P2 rakennuksissa ja vähintään EI 60-luokkaisesti paloluokan P1 rakennuksissa.

Rehu- ja kuivikevarastot ja kuivanrehunkäsittelytilat palo-osastoidaan eläintilasta vähintään EI 60 luokan rakennusosin.

Rakennusten yhteyteen sijoitettujen lämpökeskusten, moottoriajoneuvosuojien, konekorjaamojen, varavoimalaitosten ja polttomoottorikäyttöisten rehunjakolaitteiden säilytystilojen palo-osastointi tulee toteuttaa vähintään EI 60 luokan rakennusosin.

Paloriskiä aiheuttavien lannoitteiden kuten ammoniumnitraatin ja vastaavien aineiden varastotilojen suunnittelussa ja toteutuksessa noudatetaan niihin liittyvää omaa lainsäädäntöä sekä muita vaarallisten aineiden varastoinnin yleisesti hyväksytyjä ohjeita.

7 §

Yhteenrakentamisen rajoituksia

Enintään 300 m² suuruinen rehu- ja kuivikevarasto palo-osastoituna voidaan sijoittaa kotieläinrakennuksen yhteyteen.

Yli 1 000 m² kotieläinrakennuksen yhteyteen ei saa rakentaa lämpökeskusta, moottoriajoneuvosuojaa tai konekorjaamotilaa. Jos

siihen sijoitetaan sähköpääkeskus, sallitaan yhteys ainoastaan suoraan ulkoa, ei eläintilojen kautta.

8 §

Uloskäytävät

Kotieläinrakennuksissa kulkureitin pituus lähimpään uloskäytävään saa olla enintään 30 metriä. Siipikarjarakennuksissa kulkureitin pituus uloskäytävään saa olla enintään 45 metriä. Poistumisalueelta tulee olla vähintään kaksi toisistaan riippumatonta uloskäytävää. Rehu-ullakolta tai vastaavasta toiminnallisesta tilasta on oltava vähintään kaksi toisistaan riippumatonta poistumismahdollisuutta ihmisille.

Kulkureitillä ulos sijaitsevan oven tai portin on oltava helposti ulospäin avattava ja sen aukkoleveyden on oltava lehmille ja hevosille vähintään 1.5 m sekä sioille ja lampaille 1.0 m.

9 §

Palonilmaisu

Kotieläinrakennuksiin, joissa on yli 1 000 m²:n suuruinen palo-osasto, on asennettava maatilakäyttöön soveltuva savuun reagoiva palonilmaislaitteisto tai vastaavan turvallisuustason antava muu laitteisto. Suojaus koskee koko rakennusta ullakkotiloineen. Tämä suojausvaatimus ei koske ulkoilmaan osittain avoimesti yhteydessä olevia rakennuksia eikä siipikarjarakennuksia.

Hälytys on ohjattava automaattisesti alkusammutuksesta vastuussa oleville henkilöille.

10 §

Savunpoisto

Tehokkaan savunpoiston varmistamiseksi rakennus on jaettava savusuluilla rajoitettuihin savulohkoihin, joiden pinta-ala on enintään 1 600 m². Savulohkon pidemmän sivun pituus saa olla enintään 60 metriä.

Savunpoiston suunnittelussa ja toteutuksessa noudatetaan Suomen rakentamismääräyskokoelman osan E määräyksiä ja ohjeita

sekä muita savunpoiston yleisesti hyväksytyjä suunnitteluohjeita.

11 §

Viljankuivaamo

Viljankuivaamo ei saa rakentaa kotieläinrakennuksen yhteyteen. Viljankuivaamo tulee tehdä erilliseksi rakennukseksi. Etäisyyden on oltava vähintään 15 metriä muista rakennuksista.

Viljankuivaamo on rakennettava vähintään 15 m etäisyydelle naapurin rajasta. Naapurin kirjallisella suostumuksella kuivaamo voidaan tehdä lähemmäksi, ei kuitenkaan 5 metriä lähemmäksi naapurin rajaa.

Viljankuivaamo voidaan kuitenkin tehdä muun tuotanto- tai varastorakennuksen tai moottoriajoneuvosuojaan yhteyteen edellyttäen, että se erotetaan muusta rakennuksesta aukottomalla, vähintään EI-M 90-luokkaisella seinällä.

12 §

Pelastussuunnitelma

Pelastuslain (468/2003) 8 §:n edellyttämää omatoimista varautumista varten kotieläinrakennuksille on laadittava pelastussuunnitelma. Suunnitelmassa on erityisesti esitettävä tulipalon varhaiseen havaitsemiseen, alkusammutukseen ja eläinten pelastamiseen tarvittavat laitteet ja järjestelyt sekä henkilöstö.

13 §

Lisärakentaminen

Kotieläinrakennuksen laajentamisen yhteydessä tulee varmistaa myös olemassa olevan rakennuksen riittävä paloturvallisuus.

Laajentamisen yhteydessä on myös olemassa olevan rakennuksen osalta tehtävä sähköasennusten tarkastus ja tarkastuksessa havaitut puutteet on korjattava. Tarkastuksen tekijän tulee olla Turvatekniikan keskuksen valtuuttama tarkastaja tai tarkastuslaitos. Viikavirtasuojaus on toteutettava laajennuksen yhteydessä koko rakennuksessa.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 456

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä kesäkuuta 2010.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin ja hyväksyttävänä oleviin rakennussuunnitelmiin sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tällä asetuksella kumotaan maa- ja metsätalousministeriön ilmoituksen (391/2004) mukainen tuettavaa rakentamista koskevista paloteknisistä vaatimuksista 13 päivänä toukokuuta 2004 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Suunnittelija Kjell Brännäs